

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XIX. De obligatis ad ratiocinia ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

supplicanti, duos servos, æque bonos, vel duplum pretium dare debent Domino, ad damnum resarciendum, & in pœnam commissi voti, *c. si servum 19. h. 1. & gloss. in c. 2. v. deponatur.* Si verò à nullo horum culpa admissa fuit, servus tamen, invito Domino, in sacris ordinatus sit, vel similiter servum pro se Domino dare debet, vel ex proprio peculio se redimere, vel si neutrum præstare possit, Domino intra annum à tempore scientiæ habitæ repetenti, restituendus est, ita ut usu ordinum, & privilegio saltem fori, privatus sit juxta *can. ex antiquis dist. 54.* ubi plura videri possunt. Ex qua *dist. can. 5. & fin.* etiam habetur, quòd liberti & libertini non possint ordinari, ob defectum plenæ libertatis, nisi à Patronis suis fuerint plenè manumissi, sine retentione obsequii temporalis, patronis talibus, in gratiam manumissionis, aut probatâ ingratitudine præstandi. Et ex *can. 1. admittuntur eadem dist.* habetur, quod neque servi ori-

ginarii, aut adscripticii, quos vulgò Leibe-
engette in Germania nostra vocamus, qui
Dominis suis non tantùm ratione posses-
sionum, & bonorum suorum, sed etiã
personaliter ad culturam agrorum v. g.
& alia obsequia obligati sunt, ordinari
possint, sine licentiâ Dominorum, aut
obtentâ manumissione per solutum illis
pretium; & quamvis in quacunque ma-
numissione Dominus manumittens ob-
sequia spiritualia sibi reservare possit, à
manumisso ordinato in posterum Domi-
no præstanda, sub pœna depositionis *c.
nullus 4. h. 1.* & ab Ecclesia manumitti
possint Ecclesiæ servi, cum ea reserva-
tione, ut post mortem eorum, quidquid
acquisiverunt, ad Ecclesiam pertineat, à
qua libertatem consecuti sunt, & ut huic
Ecclesiæ perpetuò in rebus spiritualibus
juxta ordinis sui conditionem serviant,
plura tamen adhuc in *c. de familiis 3. h.
1.* statuuntur, quæ possunt, aut non pos-
sunt tales ab Ecclesia manumissi, etiam si
nulla de eis expressa mentio facta sit.

T I T U L U S XIX.

DE OBLIGATIS AD RATIOCINIA ORDINANDIS, VEL NON?

Qui obligati sunt ad rationes reddendas, ratione publicatum administrationum, vel officiorum sæcularium, aut ob negotiationes sæculares minùs expediti sunt, ad serviendum Deo in officiis spiritualibus, ratione militiæ v. g. feudorum, sæculare & personale obsequium requirentium, eo quòd fisci vecti-

galia, agros colendos, aut alias negotia-
tiones Clericis prohibitas conduxerint,
&c. ordinari non debent, priusquam ab
his sæcularibus suis obligationibus, om-
nino liberi & expediti sunt, ut ne sus-
picio sit ad declinandum tantùm forum
sæculare susceptos ordines, in præjudi-
cium creditorum, aut multæ lites talibus
Clericis

Clericis moveantur postmodum cum infamia Ecclesie *c. uni. h. t.* quam tamen constitutionem non tantum indulgentia Pontificum, & piarum causarum admi-

nistratio, aut personarum miserabilium cura, sed recepta praxis, & vicens consuetudo multum explicat.

TITULUS XX.

DE CORPORE VITIATIS ORDINANDIS, VEL NON?

OB corporis vitium repelluntur ab ordinibus suscipiendis, qui tali defectu corporis laborant, ut vel congruum ille usum, aut exercitium ordinis, præsertim celebrationem Missæ, ad quam reliqui ordines referuntur, impediatur, aut notabilem deformitatem contineat, ut sine scandalo aut gravi indecentiâ sacrum ministerium exercere non possit, sive de in propria culpa, sive alieno facto, aut injuriâ, sive à nativitate, sive alio casu defectus ille acciderit, ut sumitur ex *c. 2. de Cler. agrot.* & hinc, qui alterâ manu caret, ordinari non potest, *c. exposuisti 6. h. t.* & qui digito caret, ad frangendam & elevandam hostiâ necessario, pollice scilicet vel indice, *c. ultimo h. t.* (non tamen qui parte tantum talis digiti caret, aut qui integrum digitum alium, non tamen ad celebrandum necessarium, amisit, ita tamen ut absque scandalo celebrare possit, prout sumitur ex *c. 1. ultimo h. t.*) & qui cæcus omnino est, mutus & surdus juxta *Can. Apost. 37.* & qui ita parvus est, ut attollere brachia sufficienter non possit ad altaris ministerium, vel qui cum notabili deformitate alterutro oculo caret, naribus, aut auri-

culis truncatus est, cum patente & notabili deformitate; qui unum tantum pedem habet, aut ita claudicat, ut non possit nisi pedem ligneo nixus incedere, aut qui gibbum valde monstruosum habet: ita tamen ut Episcopo determinandi & declarandi potestas concessa sit, utrum defectus talis notabilem deformitatem, aut defectum inducat, *arg. c. cum de tua 2. h. t.* si tamen aut talis defectus, qui exercitium aliquod ordinis simpliciter impedit, seu magnam deformitatem adfert, susceptis jam ordinibus supervenit, sine propria culpa ordinati, non omnino quidem talis ad quodlibet exercitium suscepti ordinis inhabilis erit, sed ad illam tantum functionem, quam vel simpliciter exercere non potest, vel non nisi cum magna deformitate, & hinc quamvis talis ut Sacerdos ob vitium corporis celebrare non possit, potest tamen audire confessiones, potest ut Diaconus in divinis ministrare, ob jus jam quæsitum, per susceptos legitime ordines, quo per supervenientem hunc defectum non privatur, nisi in quantum defectus iste exercitio suscepti ordinis obest.

Extenditur autem hæc inhabilitas ad

R 2

ordines